

Йордан Георгиев треньор в клуб "Мишън": Искам клуб "Мишън" да е среда, в която всеки може да бъде себе си

1. Преди колко години започна да се занимаваш с таекуондо?

Започнах да тренирам преди около седем години. Израснах и се развивах като таеукондист изцяло в клуб "Мишън". Състезател съм от пет години, почти две години се развивам като съдия, а година и половина се радвам да бъда и сабоним (учител).

2. Преди да започнеш да тренираш таекуондо имал ли си влечение към други бойни спортове?

Преди да започна да се занимавам с таекуондо не бях тренирал нищо друго, но винаги съм се възхищавал на различните бойни стилове. Може би поради това, че не бях тренирал друго бойно изкуство, таекуондо ме погълна изцяло.

3. Какво те накара да предпочетеш таекуондо пред другите бойни изкуства?

За мен таекуондо винаги е бил един принципен и много атрактивен състезателен боен спорт с ясни правила, което много пасна на моята идентичност. Според мен таекуондо е повече "изкуство" отколкото "бой". Освен това в таекуондо клуб "Мишън" попаднах в благоприятна среда. Хората, които бяха част от Мишън по онова време, оказаха голямо влияние върху мен.

4. Ти си млад и гриживен, развиваш се като треньор забележително бързо и очевидно децата те харесват. С какво мислиш, че твоите качества ще допринесат за изграждането на клуба?

Със сигурност има още много да уча и тепърва ще разкривам своите качества като треньор. Дължа голяма част от това, което съм, най-вече на моите треньори, а също и на съотборниците си, с които израснахме заедно. Сега моята цел е да помогна на следващите състезатели (трениращи) да откриват себе си, докато се забавляват и постигат успехи в таекуондо.

5. Ти водиш групата за напреднали в 40 СОУ, но трениращите в нея са на различна възраст и с различна физическа подготовка. Коя е най-голямата трудност, която срещаш, докато водиш такава смесена група?

Най-голямо удоволствие на малките деца доставят различните игри, които играем. За разлика от тях напредналите практикуващи идват, за да усъвършенстват своята техника и да подобрят физическата си подготовка. Не е лесно да обединя желаята на всички и да дам на всеки това, което очаква от тренировката, така че накрая да остане мотивиран и с желание за развитие. Предизвикателство е да събудя бойния и състезателен дух в децата и в новопостъпилите, така че да обикнат таекуондо.

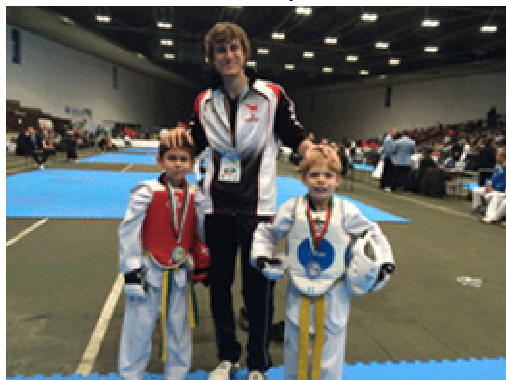
6. Освен че се развиваш като треньор, все още приключваш средното си образование. Изпитваш ли трудност да си концентриран и в двете дейности?

Като цяло имам досататъчно време, но то често не ми стига, защото имам лошия навик да го пиляя...

7. Според теб, с какво би могъл да допринесеш към развитието на клуба в бъдеще?

Мечтая да изградя стабилен отбор от състезатели, на които им доставя удоволствие просто да тренират. Винаги да дават всичко от себе си и да се чувстват удовлетворени от това. Много е важно да дават всичко от себе си във всяка ситуация. Не само на тренировка, но и извън нея - в училище, на работа и във взаимоотношенията помежду си.

8. Статистика сочи, че на всеки 10 000, които влизат да тренират в залата по бойни изкуства, половината се отказват още през първите 6 месеца. От тях 1 000 тренират година и се отказват. 500 тренират 2 години, но само 100 от тях остават до третата си година. Какво задържа и мотивира теб?

Неведнъж съм искал да се откажа поради някой неуспех. Всеки преминава през такива моменти, но е важно да не се предаваме.

9. Какво би пожелал на трениращите от клуб "Мишън"?

Искам клуб "Мишън" да е среда, в която всеки може да бъде себе си... Нека всеки да открие кой трябва да бъде.

Текст: Благовестина Манджева